

РЕШЕНИЕ

№ 444

гр. Плевен, 30.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на тридесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно наказателно дело № 20214430201389 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на КР. Б. Б., ЕГН ***** от *** против наказателно постановление № 21-0938-000936 от 22.03.2021 г. на *** Сектор “ПП” - Плевен към ОД на МВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е наложил на КР. Б. Б., глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответната страна по жалбата ОД на МВР – Плевен, редовно и

своевременно призована, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, допустима е, разгледана по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Атакуваното наказателно постановление № 21-0938-000936 от 22.03.2021 г. е издадено от *** Сектор "ПП" - Плевен към ОД на МВР - Плевен въз основа на Акт за установяване на административно нарушение Серия АА № 250982 от 12.03.2021, от който е видно, че:

На 12.03.2021 г. около 21:15 часа в *** до номер ***, с посока на движение към булевард „Сторгозия“, като водач на лек автомобил „***“, с рег. № *** /собственост на ***, с ЕГН: *****/, извършва следното:

1.Управлява горепосоченото МПС като същият категорично отказва да му бъде извършена проверка за алкохол в 21:15 часа с техническо средство Алкотест Дреггер 7510, с фабричен номер ARBA 0175.

Издаден талон за медицинско изследване под номер 0052752 и осем броя холограмни стикери за сигурност и валидност на пробата с номер A033756.

- *Нарушил чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.*
- Иззето е СУМПС № 284511508 и КТ 28451.

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени всички изисквания, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описано е нарушението и обстоятелствата,

при които то е извършено, посочени са дата и място на извършване на деянието, както и нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа на която е определена санкцията.

В случая не са налице формалните предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административно - наказателното производство против него.

Съгласно чл.37, ал.1 ЗАНН, актове за установяване на административни нарушения могат да съставят длъжностните лица посочени изрично в съответните нормативни актове или определените от ръководителите на ведомства, организации и др., на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове.

Според чл. 189, ал. 1 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия.

Кои са тези служби се определя от Министъра на вътрешните работи съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и това са служителите на “Пътна полиция” на Сектор КАТ към съответните Областни дирекции “Полиция”, съответно подведомствените им Районни полицейски управления.

Тези именно служители са оправомощени по закон - чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 52, ал. 1, т. 15 от ЗМВР да осъществяват контрол по безопасността на движението по пътищата, техническата изправност на МПС и др.

В случая АУАН-а е съставен от полицейския служител *** и в същия той е отразил, че заема длъжността младши автоконтрольор към сектор “ПП” – Плевен, т.е. той е длъжностно лице от съответната служба за контрол при посоченото полицейско управление по смисъла на ЗДв.П и в този смисъл съдът счита, че се явява компетентно според чл. 37, б. “а” от ЗАНН длъжностно лице.

Съдът не споделя направените с жалбата от жалбоподателят възражения, че не е извършил нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, тъй като така депозираните твърдения противоречат на събраните по делото писмени доказателства и показанията на актосъставителят и свидетеля по акта дадени непосредствено и устно в съдебно заседание.

Съдът счита, че фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитания в хода на делото неутрален свидетел.

Съдът кредитира показанията на свидетелите *** и Н. В. Г. относно обстоятелствата, свързани с установяване на нарушението и на обстоятелствата, изложени в АУАН и тези, свързани с неговото съставяне, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал.

Последният е участвал пряко в разигралите се събития и има преки и непосредствени впечатления относно обстоятелствата, свързани с изводите налице ли е било управление на моторно превозно средство и конкретно на това, че водачът сам е спрял, както и относно самоличността на водача на превозното средство, пряко касаещи въпросите за наличие на деяние и на авторството.

За последната група факти, а именно тези, свързан с процедурата по съставяне на АУАН и конкретно за категоричния отказ на жалбоподателя да даде проба за алкохол с техническо средство, съдът дава вяра и на заявеното от свидетелите в съдебно заседание и на взетото становище от страна на жалбоподателя.

С разпоредбата на чл. 174. ал. 3 от Закона за движение по пътищата законодателят е предвидил различни изпълнителни деяния, и в този смисъл два различни състава на административно нарушение – **отказ на водач да бъде изпробван с техническо средство за установяване употреба на алкохол и неизпълнение на водач на предписание за медицинско изследване за установяване на алкохол в кръвта.**

Наред с това разпоредбата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП инкорпорира в себе

си както състави на административно нарушение, така и вида и размера на административната санкция при осъществяване съставите на това нарушение.

В настоящия случай, като е посочил в наказателното постановление като нарушена нормата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП, без да конкретизира коя от двете хипотези е нарушена, наказващия орган е приел, че водача е реализирал и двете хипотези от състава на нарушението, което съответства и на посочените в акта и постановлението фактически основания. Следователно, за да бъде ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя е необходимо и достатъчно да се установи по делото, че същият е осъществил поне един от двата състава на административно нарушение, визирано в чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

Конкретното административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП може да се осъществи, както с открито ,ясно и демонстративно заявяване на водача, че не желае да му бъде извършвана проверка с техническо средство за установяване на употребата на алкохол, така и с бездействие, като водача позволил да бъде изпробван с техническо средство, но съзнателно не вкарва в измервателния уред минимално необходимото количество издишан въздух или не вкарва този въздух необходимото време, така че да бъде направен съответния анализ и се установи посредством техническото средство дали същият управлява автомобила си след употреба на алкохол и ако – да, каква е концентрацията на алкохол в кръвта му.

В този смисъл по делото се събраха неопровержими доказателства, че водачът категорично и демонстративно отказва да бъде изпробван за алкохол, което е видно от действията му, които осъществяват такъв отказ.

Безспорно в конкретния случай от разпита на свидетелите непосредствено при извършване на проверката /актосъставителя и свидетеля, подписал акта/ е, че жалбоподателят неколкратно е бил молен и приканван да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническото средство, но всички опити от страна на актосъставителя са се оказали несполучливи, тъй като водачът категорично е отказвал и не е желаел да бъде изпробван за алкохол по надлежния за това ред.

Към момента на проверката липсват каквито и да са данни, водачът да

е бил болен или към момента на проверката да е бил в такова медицинско състояние, което да не му е позволявало да бъде изпробван с техническото средство, а и той не го е заявил на актосъставителя.

Следователно, като не е оказал минимално необходимото съдействие на контролните органи да бъде тестван с техническото средство и да даде проба, в съответствие с нормативните изисквания, жалбоподателят де юре и де факто е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и е осуетил проверката .

Изложеното категорично обосновава извод за осъществяване от обективна страна признаците на състава на административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата, като правилно деянието е квалифицирано от административно наказващия орган.

От събраните по делото доказателства и техния детайлен анализ не оставят съмнение, че всички елементи от обективна страна на извършеното нарушение са безпротиворечиво и категорично установени.

От субективна страна деянието е извършено виновно при форма на вина – пряк умисъл, тъй като жалбоподателят е знаел правилата, които регламентират даването на проба с техническото средство и въпреки това умишлено е отказал да ги спази, като по този начин е избегнал установяването действителното количество алкохол в кръвта, с което е управлявал МПС или установяване липсата му.

Нарушението е формално като законът не изисква да са настъпили определени правни последици от реализирането му, нито да се изследват причините за извършването му.

При налагане на наказанието глоба от 2000 лева и лишаването от право да управлява МПС за срок 24 месеца наказващият орган стриктно се е съобразил с разпоредбата на чл.174, ал.3 от Закона за движение по пътищата, в която законодателят е определил точно вида и размера на санкциите.

Не е налице и маловажност на случая, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, особено като се има предвид характерът на този вид административни нарушения.

С оглед гореизложените съображения, настоящия състав счита, че с така определените размери на наказанията ще се постигнат успешно целите визирани в чл.12 от ЗАНН, като се въздейства превъзпитателно и предупредително спрямо нарушителя и спрямо другите участници в движението по пътищата към спазване на правилата за движение по пътищата.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-0938-000936 от 22.03.2021 г. на *** Сектор “ПП” - Плевен към ОД на МВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е наложил на КР. Б. Б., ЕГН ***** от град Плевен, ул. “Несто Марков” № 2, **глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца., като ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____